

Politika Kitajske in njen vpliv na Afriko

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2008 o politiki Kitajske in njenem vplivu na Afriko (2007/2255(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju političnega dialoga med EU in Kitajsko, ki je bil uradno vzpostavljen leta 1994 kot priznanje statusa Kitajske kot prihodnje svetovne sile in zlasti daljnosežnih mednarodnih obveznosti, ki jih ta status prinaša,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o dolgoročni politiki za odnose med Kitajsko in Evropo (KOM(1995)0279) in resolucije Parlamenta z dne 12. junija 1997 o sporočilu Komisije o dolgoročni politiki za odnose med Kitajsko in Evropo¹,
- ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000,
- ob upoštevanju Pekinške izjave foruma o sodelovanju med Kitajsko in Afriko (FOCAC) in njegovega programa za sodelovanje med Kitajsko in Afriko na področju gospodarskega in družbenega razvoja iz oktobra 2000,
- ob upoštevanju Kairske izjave (2000) z vrha Afrika-Evropa pod okriljem Organizacije za afriško enotnost (OAU) in EU,
- ob upoštevanju poročila Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) za leto 2001 o smernicah Odbora za razvojno pomoč (smernice DAC), strategijah za trajnostni razvoj in usmerjanju razvojnega sodelovanja,
- ob upoštevanju ustanovne listine Afriške unije (AU), ki je bila sprejeta 11. julija 2000, v veljavo pa je stopila 26. maja 2001, in dokumenta afriških voditeljev iz oktobra 2001 z naslovom Novo partnerstvo za afriški razvoj (NEPAD), ki je bil na prvem vrhu AU razglašen za program AU,
- ob upoštevanju kitajskih dokumentov o politiki do EU (2003)² in o politiki do Afrike (2006)³,
- ob upoštevanju dokumenta o politiki Komisije z naslovom "Dozorevajoče partnerstvo - skupni interesi in izzivi v odnosih med EU in Kitajsko" (KOM(2003)0533), ki ga je Evropski svet podprl dne 13. oktobra 2003,
- ob upoštevanju strateškega partnerstva EU-Kitajska iz leta 2003,
- ob upoštevanju akcijskega načrta FOCAC iz Addis Abebe objavljenega decembra 2003,

¹ UL C 200, 30.6.1997, str. 158.

² Peking, oktober 2003, <http://www.china-un.ch/eng/xwtd/t88637.htm>.

³ Peking, 12. januar 2006, http://www.gov.cn/misc/2006-01/12/content_156490.htm.

- ob upoštevanju strateškega načrta Komisije AU za obdobje 2004–2007, sprejetega dne 7. julija 2004 na tretjem vrhu voditeljev afriških držav in vlad v Addis Abebi v Etiopiji,
- ob upoštevanju Pariške izjave o učinkovitosti pomoči, ki so jo dne 2. marca 2005, po forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči, podprle številne evropske in afriške države ter Kitajska,
- ob upoštevanju zavez iz Gleneaglesa, ki jih je dne 8. julija 2005 v Gleneaglesu sprejela skupina G8,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 19. decembra 2005 z naslovom "EU in Afrika: na poti k strateškemu partnerstvu",
- ob upoštevanju sklepov, ki jih je Svet za splošne zadeve in zunanje odnose (GAERC) sprejel na seji 3. oktobra 2005, kjer je izrazil podporo EU mednarodnemu sporazumu o trgovini z orožjem v okviru ZN, ki bi vzpostavil zavezujoče skupne standarde pri svetovni trgovini s konvencionalnim orožjem¹,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom "EU-Kitajska: Tesnejši partnerici, naraščajoče odgovornosti" (KOM(2006)0631) in spremljajočega delovnega dokumenta Komisije z naslovom "Tesnejše partnerstvo, več odgovornosti: Dokument o trgovinski in naložbeni politiki EU-Kitajska: Konkurenca in partnerstvo" (KOM(2006)0632),
- ob upoštevanju 9. vrha EU-Kitajska, ki je potekal septembra 2006 na Finskem, ter skupne izjave, ki je bila podana ob zaključku,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose o Kitajski z dne 11. decembra 2006,
- ob upoštevanju Ustanovne listine ZN in resolucije Varnostnega sveta ZN 1674(2006) o zaščiti civilistov v oboroženih spopadih,
- ob upoštevanju akcijskega programa ZN za preprečevanje, boj proti ter izkoreninjenje nezakonite trgovine z orožjem malega kalibra in lahkim strelnim orožjem v vseh oblikah²,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije "Evropsko soglasje"³ (2006),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2006 o odnosih EU-Kitajska⁴,
- ob upoštevanju strateškega partnerstva med EU in Afriko, skupne strategije Afrike in EU in njenega akcijskega načrta (2007) ter partnerstva med Afriko in EU na področju trgovine in regionalnega povezovanja, pa tudi na področju znanosti, informacijske družbe in vesolja,

¹ 2678. seja Sveta Evropske unije, 3. oktobra 2005 v Luksemburgu.

² Dokument ZN A/Conf. 192/15, julij 2001, <http://disarmament.un.org/cab/poa.html>.

³ UL C 46, 24.2.2006, str.1.

⁴ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 219.

- ob upoštevanju začetka partnerstva med EU in Afriko za infrastrukturo (2007), ki odraža potrebo po naložbah v infrastrukturne povezave (transport, energija, voda ter informacijske in komunikacijske tehnologije), da bi olajšali trajnostni razvoj,
 - ob upoštevanju izjave Evro-afriškega poslovnega foruma na drugem vrhu EU-Afrika (2007),
 - ob upoštevanju vmesnega poročila ZN za leto 2007 o razvojnih ciljih novega tisočletja, ki pravi, da podsaharska Afrika najverjetneje ne bo dosegla nobenega razvojnega cilja novega tisočletja in da bi se morala trenutna prizadevanja za zmanjšanje revščine v Afriki podvojiti, če naj bi do leta 2015 uresničili cilj, da se število prebivalcev, ki živijo v skrajni revščini, zmanjša za polovico,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom "Od Kaira do Lizbone – Novo strateško partnerstvo med EU in Afriko", KOM(2007)0357 in skupnega dokumenta Komisije in Sekretariata Sveta "Po Lizboni: Kako uspešno izvajati strateško partnerstvo EU-Afrika" (SEK(2007)0856),
 - ob upoštevanju državnega strateškega dokumenta EU za Kitajsko in večletnega okvirnega programa za obdobje 2007–2010¹, ki Kitajski dodeljuje 128 milijonov EUR pomoči EU za razvojno sodelovanje,
 - ob upoštevanju skupne izjave, sprejete na desetem vrhu EU-Kitajska 28. novembra 2007 v Pekingu,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A6-0080/2008),
- A. glede na to, da lahko dejanja rastočih svetovnih sil, kot je Kitajska znatno spodbujajo trajnostni razvoj v Afriki ali nanj vplivajo,
 - B. ker so predvsem afriške države odgovorne za politični, socialni, gospodarski in okoljski vpliv prisotnosti tujih državljanov, organizacij in vlad na njihovem ozemlju,
 - C. ker sta se EU in Kitajska zavezali, da si bosta prizadevali za mir, varnost in trajnostni razvoj v Afriki,
 - D. ker je Evropska unija največja donatorica pomoči v Afriki in je njena najpomembnejša trgovinska partnerica; ker je Kitajska napovedala povečanje gospodarskega sodelovanja in humanitarne pomoči ter lahko do leta 2010 postane največja trgovinska partnerica Afrike,
 - E. ker mora afriška strategija trajnostnega razvoja zagotoviti, da prisotnost neafriških akterjev ne bo ogrozila razvoja; ker je zato dobrodošla ustanovitev delovne skupine AU za afriška strateška partnerstva z rastočimi silami,
 - F. ker so dobrodošle pobude, ki spodbujajo dialog z Afriko, na primer vrha Kitajska-Afrika in EU-Afrika, FOCAC, partnerstvo EU-Afrika, pomoč EU za mir, energijo in vodo v Afriki,

¹ http://ec.europa.eu/external_relations/china/csp/index.htm

partnerstvo EU-Afrika za infrastrukturo, dialogi v okviru Sporazuma iz Cotonouja¹ in drugi dialogi med Evropsko unijo ali Kitajsko in afriškimi organizacijami,

- G. ugotavlja, da je novembra 2006 v Pekingu potekal tretji FOCAC vrh, na katerem je bila sprejeta izjava o razglasitvi oblikovanja "novega tipa strateškega partnerstva" med Kitajsko in Afriko; ker je to sodelovanje, ki se srečuje z izzivom gospodarske globalizacije in spodbuja skupen razvoj, vendar je iz tega sodelovanja izključenih veliko afriških držav, ki so priznale Tajvan,
- H. ker ima Kitajsko kot stalna članica Varnostnega sveta ZN posebno odgovornost, da prispeva k svetovnemu miru in varnosti; ker EU pozdravlja zavezanost Kitajske k različnim večstranskim instrumentom, na primer v okviru ZN, Mednarodne organizacije dela, Mednarodnega denarnega sklada, Svetovne banke, Svetovne trgovinske organizacije in Kjotskega protokola,

Trajnostni razvoj

- I. ker se je Evropska unija zavezala, da bo svojo uradno razvojno pomoč do leta 2015 povečala na 0,7 % BDP (0,56 % do leta 2010) in vsaj 50 % te pomoči dodelila Afriki; ker uradna pomoč za razvoj EU zajema 20 milijard EUR iz desetega Evropskega razvojnega sklada (2008–2013), dodeljenih podsaharski Afriki; ker je EU namenila 350 milijard EUR za mirovno pomoč za Afriko in 5,6 milijard EUR za partnerstvo EU-Afrika za infrastrukturo za obdobje 2008–2013; ker EU pomembno prispeva k mednarodnim mirovnim misijam v Afriki, Svetovnemu skladu za boj proti aidsu, tuberkulozi in malariji ter drugim mednarodnim pobudam za razvoj celine,
- J. ker prisotnost Kitajske in njeni interesi v Afriki naraščajo; ker je Kitajsko leta 2005 postala neto dajalka pomoči podsaharski Afriki in je od takrat humanitarno pomoč še povečala ter obljubila, da bo svojo pomoč Afriki iz leta 2006 do leta 2009 podvojila; ker se je zavezala, da bo zagotovila 5 milijard USD za ustanovitev razvojnega sklada Kitajsko-Afrika za spodbujanje kitajskih podjetij k vlaganju v Afriki,
- K. ker je razvoj Kitajske kot dodatne alternativne donatorice pomoči izziv pristopu pogojevanja EU do afriških vlad z namenom zavarovanja političnih reform,
- L. ker je Kitajsko v zadnjih 25 letih iz skrajne revščine pomagala 400 milijonom Kitajcev, zato ima pomembne izkušnje, ki bi jih lahko uporabile afriške države; ker pa se zdaj vseeno sooča z večjo socialno in gospodarsko neenakostjo in zaskrbljujočim slabšanjem okolja, politične pravice in temeljne svoboščine na Kitajskem pa so še vedno močno omejene, delovni standardi in odgovornost za slabo upravljanje pa nizki,
- M. ker je Kitajsko povečana zavezanost k razvojnemu sodelovanju z afriškimi državami dobrodošla, še zlasti določba o pomoči za gradnjo bolnišnic, šol in boljše prometne infrastrukture,

Energija in naravni viri

¹ Sporazum o partnerstvu med skupino afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami, podpisan 23. junija 2000 v Cotonouju (UL L 317, 15.12.2000, str. 3). Sporazum, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom št. 1/2006 Sveta ministrov AKP-ES (UL L 247, 9.9.2006, str. 22).

- N. ker se na Kitajskem zaradi njene gospodarske rasti in legitimnega interesa za razvoj neizbežno povečuje potreba po naravnih in energetskih virih ter njihovem pridobivanju v državah v razvoju, zlasti v Afriki,
- O. ker imajo afriške države, bogate s surovinami, zaradi povpraševanja Kitajske in drugih interesentov vedno boljši tržni položaj,
- P. meni, da je zaželeno, da kitajsko delovanje v Afriki ne vključuje le držav, zanimivih z energetskopolitičnega vidika, ampak da se preuči sodelovanje z vsemi afriškimi državami,
- Q. ker je bil delež Kitajske pri skupnem povečanem povpraševanju po nafti zadnja štiri leta okoli 40 %; ker 30 % kitajskega uvoza surove nafte prihaja iz Afrike; ker se bo odvisnost Kitajske od uvožene nafte, mineralov in drugih surovin najverjetneje še povečevala in da lahko pričakujemo, da bo do leta 2010 uvozila 45 % nafte, ki jo potrebuje; ker zaradi svojega naraščajočega povpraševanja po energiji in težnje po povečanju svojega uvoza energije išče dobavitelje v afriških državah,
- R. ker se je količina uvožene nafte na Kitajskem v obdobju od 1995 do 2005 povečala skoraj za petkrat in je tako ta država postala druga največja uvoznica nafte na svetu ter se glede uvoza iz Afrike izenačila z Evropsko unijo; ker ima CNPC (kitajsko naftno podjetje v državni lasti) nadzor nad 60 do 70 % proizvodnje nafte v Sudanu; ker je bila Angola leta 2006 največja izvoznica nafte na Kitajsko; ker Kitajska že uvaža približno 28 % nafte in plina iz podsaharske Afrike; ker se bo po pričakovanjih izvoz nafte iz Afrike na Kitajsko v naslednjih letih povečal,
- S. ker lahko izkoriščanje afriških naravnih virov s strani drugih držav in tujih podjetij prinese razvoj, po drugi strani pa lahko povzroči usihanje naravnih virov, oslabi upravljanje, ustvarja priložnosti za korupcijo, še posebej kjer je ta že močno razširjena, poveča socialne neenakosti, omaja makroekonomska stabilnost ter povzroči ali poostri spore, kar pa lahko močno ogrozi prizadevanja za zmanjšanje revščine in doseganje trajnostnega razvoja,

Trgovina, vlaganje in infrastruktura

- T. ker je skoraj 9 % uvoza EU iz Afrike, polovica je proizvodov, povezanih z energijo, 23 % je proizvodov predelovalnih dejavnosti, 11 % pa je kmetijskih proizvodov; ker Afrika dobi okoli 8,3 % izvoza EU, 78 % je strojev, kemikalij in proizvodov predelovalnih dejavnosti in ker je Južna Afrika največji (uvozni in izvozni) trgovinski partner EU; ker blagovna menjava z Afriko še naprej upada, čeprav EU ostaja njen najpomembnejši trgovinski partner,
- U. ker je Evropska unija največja trgovinska partnerica Kitajske in je v tej državi tudi vodilna investitorica, Kitajska pa je druga največja trgovinska partnerica Evropske unije; ker dialog s Kitajsko o demokratičnih reformah, spoštovanju človekovih pravic in pravne države ne bi smel biti potisnjen v ozadje zaradi trgovinskih ter gospodarskih odnosov,
- V. ker je Kitajska v zadnjih nekaj letih doživela eksplozivno gospodarsko rast povprečno 9 % na leto in je postala vodilna izvoznica; ker je ponovni razcvet Kitajske kot vodilnega svetovnega gospodarstva temeljito spremenil stanje trgovinskih tokov in mednarodnih trgov; ker je Kitajska, zato da lahko vzdržuje tako rast, postala neto uvoznik nafte ter številnih drugih surovin in dobrin, njeno povpraševanje pa je povzročilo, da so močno poskočile cene mineralnih in kmetijskih dobrin,

- W. ker ima Kitajska pravico, da legitimno tekmuje z EU in njenimi državami članici na mednarodnih tržiščih,
- X. ker je hitri gospodarski razvoj Kitajske v zadnjih dvajsetih letih pomembno vplival na trgovinsko menjavo med EU in Kitajsko ter na splošno na njune gospodarske odnose: skupna dvostranska trgovina se je od leta 1978 povečala več kot šestdesetkrat in je leta 2005 znašala 210 milijard EUR; EU je s presežka v blagovni menjavi v začetku osemdesetih let prišla na primanjkljaj 106 milijard EUR leta 2005, kar je njen največji zunanjetrgovinski primanjkljaj, Kitajska pa je zdaj druga največja trgovinska partnerica EU, takoj za ZDA; leta 2000 je EU s Kitajsko sklenila dvostranski sporazum o dostopu na trg, ki je bil pomemben mejnik pri postopku pridruževanja Kitajske Svetovni trgovinski organizaciji, kar je na veliko načinov spremenilo svetovne trgovinske tokove,
- Y. ker približno 3,6 % kitajskega uvoza prihaja iz Afrike, ta pa dobi 2,8 % kitajskega izvoza; ker je vrednost kitajske trgovine z Afriko narasla z dveh milijard USD leta 1999 na okoli 39,7 milijard USD leta 2005; ker je Kitajska zdaj njena tretja najpomembnejša trgovinska partnerica; ker Afrika očitno postaja gospodarsko obzorje Kitajske, kar je zelo učinkovito pri združevanju strategije menjave nafte za pomoč in zunanjepolitična orodja,
- Z. ker se je po ocenah trgovanje med Afriko in Kitajsko povečalo s štirih milijard USD leta 1995 na 55 milijard USD leta 2006, Kitajska pa do leta 2010 načrtuje povečanje na 100 milijard USD; ker je maja 2007 kitajska banka Exim napovedala, da namerava v naslednjih treh letih zagotoviti 20 milijard USD za financiranje trgovanja in infrastrukture v Afriki; ker se je Kitajska zavezala, da bo Afriki v naslednjih treh letih zagotovila tri milijarde USD preferencialnih posojil in dve milijardi USD za preferencialno kreditiranje kupcev; ker je Kitajska obljubila, da bo Afriki še naprej odpirala svoj trg, tako da bo število izdelkov, ki se izvozijo na Kitajsko in za katere najmanj razvitim državam v Afriki, ki imajo diplomatske vezi s Kitajsko, ne bo treba plačati carin, povečala s 190 na 440, ter v naslednjih treh letih ustanovila tri do pet trgovinskih in gospodarskih con za sodelovanje v Afriki,
- AA. ker članstvo v Svetovni trgovinski organizaciji tako za EU kot za Kitajsko prinaša vrsto pravic in obveznosti; ker pa Kitajska številnih izmed teh obveznosti še vedno ne upošteva in uresničuje zadosti,
- AB. ker na prisotnost Kitajske v Afriki ne smemo gledati le s stališča varne dobave energije in naravnih virov, temveč tudi z vidika varne preskrbe s hrano, saj ta država v prihodnje pričakuje povečan uvoz živil,
- AC. ker bodo odnosi Evrope z Afriko v prihodnosti odvisni od uspeha oziroma neuspeha prizadevanj za sklenitev sporazumov o gospodarskem partnerstvu,
- AD. ker Kitajska afriškim državam namesto razvojne pomoči podeljuje kredite, zaradi česar obstaja nevarnost visokega zadolževanja teh držav,
- AE. ker je zaradi dejavnosti Kitajske v Afriki v ospredju ponovno pomembno vprašanje, kako izboljšati in financirati infrastrukturo,
- AF. ker po podatkih OECD 50 % javnih del v Afriki opravljajo kitajski izvajalci; ker Kitajska pri projektih v Afriki pogosto zaposluje kitajske delavce,

- AG. ker Kitajska z uporabo svoje delovne sile v Afriki kitajskim trgovcem zagotavlja dolgoročen dostop do afriškega trga in tako vpliva na nacionalna afriška gospodarstva,
- AH. ker mora biti tudi v interesu Kitajske, da za svoje naložbe v razpadajočih gospodarstvih s spodbujanjem dobrega upravljanja doseže določeno stopnjo investicijske in pravne varnosti,
- AI. ker lahko kitajska podjetja v državni lasti z naložbami v Afriki veliko tvegajo; ker je kitajsko energetsko podjetje CNOOC Ltd napovedalo, da bo odkupilo 45 % delež morskega naftnega polja v Nigeriji za 2 270 000 000 USD,
- AJ. ker je leta 2007 Kitajska ustanovila družbo China Investment Cooperation Ltd s premoženjem 200 000 000 000 USD, ki je trenutno šesti največji državni naložbeni sklad na svetu,

Okolje

- AK. ker je Kitajska že oziroma bo kmalu postala največji svetovni onesnaževalec z ogljikovim dioksidom, Kitajci pa so neposredne žrtve teh emisij; ker tudi EU spada med največje svetovne onesnaževalce z ogljikovim dioksidom in se tudi Evropejci soočajo z vplivi teh emisij; ker je bila zahteva z vrha G8+5 leta 2007 v Heiligendammu tudi zmanjšanje emisij do leta 2050 za 50 %, Evropska unija in Kitajska pa sta zastavili še druge cilje v zvezi z zmanjševanjem emisij in obnovljivimi viri energije; ker je Afrika po napovedih celina, ki jo bodo uničevanje okolja, krčenje gozdov in podnebne spremembe najbolj prizadele,
- AL. ker je Kitajsko treba pohvaliti, ker je pristopila h Kjotskemu sporazumu ter Konvenciji o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES); ker ima Kitajska dragoceno strokovno znanje na področju preprečevanja krčenja gozdov in dezertifikacije,
- AM. ker je po ocenah več kot polovica celotne drvarske dejavnosti, zlasti na občutljivih območjih, vključno s Centralno Afriko, nezakonite; ker se Kitajsko obtožuje, da nosi največjo odgovornost za nedavno povečanje nezakonite sečnje po vsem svetu; ker je tako po ocenah 90 % izvoženega lesa iz Ekvatorialne Gvineje na Kitajsko nezakonite sečnje,

Upravljanje in človekove pravice

- AN. ker Kitajska navaja, da je "Pet načel za mirno sobivanje" prelomni trenutek v njeni na načelu "nevmešavanja" temelječi "neodvisni zunanji mirovni politiki", ki pa ni nevtralna, kar se zdi tudi nekaterim afriškim državam, ki so Kitajsko kritizirale ali celo izrazile nasprotovanje kitajski prisotnosti; ker so bili v Zambiji, Nigeriji in Etiopiji kitajski delavci v naftni industriji in rudarji žrtve napadov, ugrabitev ali celo umorov; ker si želi Kitajska postati odgovorna svetovna sila in je treba priznati njen vpliv pri spodbujanju sudanske vlade, da je sprejela mešane sile AU in ZN v Darfurju; ker ima lahko Kitajska kot stalna članica v Varnostnem svetu odločilno vlogo pri preprečevanju sporov, posredovanju in reševanjih,
- AO. ker Kitajska kljub napredku pri določenih socialnih in gospodarskih pravicah in svoboščinah še zmeraj ne spoštuje osnovnih človekovih pravic, vključno s pravico do življenja in nepristranskega sojenja, svobodo govora in združevanja ter drugih socialnih, gospodarskih in kulturnih pravic, vključno z delavskimi pravicami; ker so žrtve

pomanjkljivega spoštovanja človekovih pravic zlasti Tibetanci; ker to vpliva na ugled in dejavnosti Kitajske na tujem, zlasti v Afriki, kjer do razvoja in dobrega upravljanja ne more priti brez demokratične odgovornosti, spoštovanja človekovih pravic in pravne države,

AP. ker je treba Kitajski priznati, da je dosegla minimalne zahteve sistema potrjevanja procesa Kimberley za mednarodno trgovino s surovimi diamanti in da je za lesna podjetja postavila smernice o odgovornem obnašanju,

AQ. ker je Kitajski treba priznati, da je ratificirala Konvencijo Združenih narodov o boju proti korupciji, kljub temu pa korupcija ostaja resen problem na Kitajskem in močno vpliva na doseganje ciljev politike in standardov, ki jih določa centralna vlada, tako na ravni provinc kot lokalni ravni; ker te prakse vplivajo na afriške države, v katere Kitajska in njena podjetja vlagajo, in tako podpirajo korupcijo ter pogosto pomagajo koruptnim režimom, da se bogatijo in ohranjajo na oblasti ter tako onemogočajo dobro upravljanje, odgovornost in pravno državo; ker je strogo spoštovanje Konvencije ZN proti korupciji ključnega pomena za spodbujanje dobrega upravljanja, odgovornosti in pravne države,

Mir in varnost

AR. ker evropski, kitajski in drugi izvozniki orožja podžigajo oborožene spore v Afriki in tako močno spodkopavajo razvoj; ker države članice še niso pravno zavezane s kodeksom ravnanja Evropske unije glede izvoza orožja in ne vršijo ustreznega nadzora nad nedovoljenim orožjem, ki se uvaža v Afriko ali pa je v tranzitu čez afriško ozemlje,

AS. ker ima Kitajska kot ena največjih izvoznic orožja na svetu in kot stalna članica Varnostnega sveta ZN posebno odgovornost,

AT. ker kitajski izvoz konvencionalnega orožja ter orožja malega kalibra in lahkega strelnega orožja ni dovolj pregleden; ker je Amnesty International nedavno izpostavil, da je Kitajska nevarno popustljiva pri uvozu orožja; ker je Kitajska odgovorna za promet z orožjem s konfliktnimi državami in celo za kršenje embarga Združenih narodov v primeru Darfurja, Liberije in Demokratične republike Kongo,

AU. ker je Kitajska druga po številu pripadnikov mirovnih sil med stalnimi članicami Varnostnega sveta Združenih narodov in ima v mirovnih misijah v Afriki več kot 3 000 enot,

1. poudarja potrebo, da se vpliv politik EU v Afriki okrepi, in sicer z dejanskim uresničevanjem obljub in zavez; tako pri povečanju učinkovitosti in usklajenosti v zunanjih odnosih EU opozarja na pomen Lizbonske pogodbe, ki temu primerno vključuje razvojna vprašanja in politike;
2. poziva EU, naj pripravi koherentno strategijo za reševanje novih izzivov, ki jih predstavljajo hitro rastoče države donatorice v Afriko, na primer Kitajska, obenem pa naj uskladi pristop različnih držav članic in evropskih institucij; poudarja, da naj ta način reševanja izzivov ne poskuša posnemati kitajskih metod in ciljev, saj ne bi bili vselej združljivi z vrednotami, načeli in dolgoročnimi interesi EU; meni, da bi moral biti takšen način reševanja izzivov del dialoga med EU in AU in pri odnosih z vsemi afriškimi partnerji; poudarja, da bi morala EU vzpostaviti razvojnopolitični dialog s Kitajsko, na podlagi katerega bi razpravljali o metodah in ciljih, vendar mora biti EU zavezana svojemu

pristopu k razvojnemu sodelovanju;

3. poziva EU, naj tudi v konkurenci z drugimi državami donatoricami ohrani visoke zahteve v zvezi s spodbujanjem dobrega upravljanja in spoštovanjem človekovih pravic; spodbuja EU, naj si v tej konkurenci zagotovi boljše mesto s kakovostnejšimi ponudbami, na primer z namestitvijo sodobnejših in podnebju prijaznejših obratov za predelavo surovin v izvorni državi ter zaposlovanjem in usposabljanjem lokalne delovne sile; meni, da bi takšen način reševanja izzivov moral biti del dialoga EU z AU in del vseh odnosov z afriškimi partnerji, in sicer v okviru skupne strategije Afrike in EU ter njenega akcijskega načrta;
4. pozdravlja pripravljenost Kitajske, da afriškim državam nudi praktično sodelovanje, ne da bi jih pri tem obravnavala pokroviteljsko; ugotavlja, da je takšno sodelovanje pragmatične narave; v zvezi s tem obžaluje sodelovanje Kitajske z represivnimi režimi v Afriki; poudarja, da bi bilo zaželeno sodelovanje navezati na politične pogoje ter da je treba večji pomen pripisati človekovim pravicam in okoljskim standardom;
5. poziva EU in Kitajsko, naj čim pogosteje razpravljata o, razvijeta in oblikujeta svoje strategije v zvezi z Afriko v skladu z odgovorno zavezanostjo, ki bo v pomoč trajnostnemu razvoju in uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja; poudarja pomembnost oblikovanja tvornega dialoga znotraj večstranskega okvira z vsemi pomembnimi akterji na celini, zlasti z Afriško unijo in Novim partnerstvom za afriški razvoj; v zvezi s tem poziva EU, naj zagotovi, da afriški forum za sodelovanje vključi vse pomembne donatorje in vlagatelje, predvsem Kitajsko;
6. poziva EU in Kitajsko, naj močneje podpreta NEPAD, da postane gonilna sila strategije za trajnostni razvoj Afrike, podpreta PA naj tudi afriške regionalne organizacije, AU, vseafriški parlament ter afriške nacionalne parlamente in vlade, da povečajo svoj delež pri tovrstni strategiji in se z njo bolj poistovetijo; poziva EU, naj pomaga Afriki okrepiti njene zmogljivosti, da bo lahko poskrbela za usklajenost donatorjev in investorjev ter zagotovila, da tuje naložbe spodbujajo trajnostni razvoj;
7. poudarja svojo pripravljenost na dialog s kitajskim nacionalnim ljudskim kongresom, vseafriškim parlamentom in afriškimi nacionalnimi parlamenti, ki bi težil k spodbujanju trajnostnega razvoja in povečanju njihovih sposobnosti za nadzor;
8. poziva EU, naj pripravi Kitajsko, da izpolni svoje obveznosti, ki jih ima kot stalna članica Varnostnega sveta ZN, vključno z "odgovornostjo za zaščito", saj priznava, da ima prisotnost Kitajske v Afriki sama po sebi, ne glede na kakršne koli namere "politike nevmešavanja", za državo gostiteljico resnične posledice, tudi na političnem področju;
9. poziva Evropsko unijo, naj pri svoji presoji kitajskega vpliva v Afriki upošteva stališča afriških držav in AU; poudarja, da Evropska unija ne sme posploševati vloge Kitajske in jo mora sprejeti bolj odprto in konstruktivno ter naj ji ne poskuša vsiljevati evropskih modelov in stališč;

Trajnostni razvoj

10. poziva EU, naj nadaljuje dialog z Afriko in Kitajsko v vzajemno korist in na podlagi afriških potreb ter v interesu afriških držav in narodov, da bi izboljšali učinkovitost in skladnost razvojnega sodelovanja, preučili konkretne možnosti sodelovanja in okrepili partnerstva ter se izognili ločenemu delovanju; predlaga, naj EU, AU in Kitajska

vzpostavijo stalni posvetovalni organ za izboljšanje skladnosti in učinkovitosti različnih dejavnosti v sklopu razvojnega sodelovanja; poziva EU, Kitajsko in Afriko, naj vzpostavijo svetovni okvir za konkretne operativne projekte o skupnih izzivih, kot so prilagajanje podnebnim spremembam, obnovljivi viri energije, kmetijstvo, vprašanje oskrbe z vodo in zdravstvo;

11. poziva EU in države članice, naj okrepijo odnose z afriškimi državami, tako da izpolnijo obljube o pomoči, uresničevanje razvojnih ciljev novega tisočletja pa naj postane njihova prednostna naloga; pozdravlja 6 % povečanje pomoči Evropske skupnosti in 2,9 % povečanje humanitarne pomoči 15 držav članic (EU-15) v letu 2006 v primerjavi s prejšnjim letom, obžaluje pa, da se je delež uradne razvojne pomoči 15 držav članic vsem regijam kot delež bruto nacionalnega dohodka zmanjšal z 0,44 % leta 2005 na 0,43 % v letu 2006; obžaluje tudi, da štirim državam članicam ni uspelo izpolniti posameznih ciljev v vrednosti 0,33 % bruto nacionalnega dohodka za leto 2006 in da to ne bi uspelo niti drugim, če bi zmanjšanje dolgov in druge zadeve, ki ne ustrezajo razpoložljivim sredstvom za države v razvoju, odšteli od uradne razvojne pomoči;
12. opozarja, da bi moral biti končni cilj vseh razvojnih politik, ne glede na to, ali jih izvršuje Evropska unija ali Kitajsko, zmanjšanje in izkoreninjenje revščine;
13. poziva EU, naj poveča zavezanost nevezani pomoči in spodbudi Kitajsko, da afriškim partnerjem priskrbi nevezano pomoč, obenem pa zagotovi, da gospodarski pogoji, vezani na mednarodna nepovratna sredstva ali posojila, ne bodo ogrozili trajnostnega razvoja; v zvezi s tem poziva EU, naj Kitajsko vključi v širitev lokalnega afriškega trga dela, namesto da v Afriko pošilja na tisoče kitajskih delavcev;
14. poziva EU, naj spodbudi Kitajsko, da izkoristi svoje strokovno znanje in podpre pobude za izboljšanje javnih zdravstvenih sistemov v Afriki in tako zagotovi trajnostni razvoj ter podpre pobude, usmerjene na boj proti epidemijam, ki so povezane z revščino in pustošijo po Afriki, in sicer HIV/AIDS, malarija in tuberkuloza;
15. poziva Evropsko unijo, naj v okviru Odbora za razvojno pomoč (DAC) Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj vzpostavi konstruktiven dialog z novimi donatoricami, ki niso v tem odboru, vključno s Kitajsko, da bi jih spodbudili, naj sprejmejo smernice in standarde DAC ali enakovreden kodeks, in naj spoštujejo načela Pariške izjave o učinkovitosti pomoči;
16. odločno poziva EU, naj Kitajsko spodbudi k ustanovitvi posebne institucije za okrepitev njene strokovne pomoči in neodvisnosti, ter da se zaveže k zagotavljanju preglednega poročanja o financiranju pomoči; poziva EU, naj Kitajski pomaga pri razvijanju tega strokovnega znanja, če jo za to zaprosi;
17. spodbuja EU in afriške države, naj kitajske predstavnike povabijo k sodelovanju na dvostranskih in večstranskih usklajevalnih sestankih med donatorji;
18. poziva EU, naj spodbudi Kitajsko k sodelovanju pri doseganju izzivov, povezanih z demografskim stanjem v Afriki; v zvezi s tem poudarja, da je stopnja rasti prebivalstva na mnogih afriških področjih večja kot stopnja gospodarske rasti in da so ukrepi za odpravo te neenakosti izboljšanje spolnega in reproduktivnega zdravja, kot je že bilo navedeno v poročilu Združenih narodov z mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju iz leta 1994;

19. poudarja, da bi se morala mednarodna partnerstva za razvoj osredotočati na ljudi, saj je trajnostni razvoj mogoč le, če se okrepi vloga civilne družbe; poudarja, da je treba ženske, manjšine in ranljive skupine še posebej podpreti in ceniti kot ključne dejavnike razvoja ter da so pravica do združevanja ter svobodni in pluralni mediji nujno potrebni za razvoj in jih morajo tovrstna partnerstva podpreti;
20. poziva EU in države članice, naj se s prisotnostjo, obiski in dialogi visokih evropskih predstavnikov vlad približajo večjemu delu javnosti v Afriki in EU;

Energija in naravni viri

21. meni, da je treba ob upoštevanju prisotnosti Kitajske v Afriki večji pomen pripisati sodelovanju z Afriko na področju zunanje energetske politike EU; si želi aktivnega sodelovanja med Afriko in EU na področju energetske politike;
22. priznava, da je pregledno upravljanje z naravnimi viri pri mobilizaciji prihodkov, ki so ključni za razvoj in zmanjšanje revščine, pomembno, saj zagotavlja stabilno oskrbo, preprečuje spore, ki nastanejo zaradi naravnih virov, in nestabilnost v državah, bogatih z naravnimi viri; poziva EU, naj spodbudi afriške države, bogate z naravnimi viri, naj delujejo v skladu s pobudo za preglednost sektorja ekstraktivne industrije (EITI) tako, da pobudi zagotovijo večjo politično, finančno in tehnično podporo, da bi, med drugim, civilni družbi omogočila lažje in bolj učinkovito sodelovanje pri tej pobudi; poziva EU, naj začne aktivno sodelovati s kitajsko vlado in kitajskimi podjetji ter jih tako spodbuditi, da podprejo EITI; poziva EU, naj se zavzema za razširitev obsega EITI tudi na druge naravne vire, na primer les, in naj vključijo prihodke vlad od posojil, katerih jamstvo so naravni viri;
23. meni, da je nadvse pomembno, da EU pozove vse politične sile in mednarodne vlagatelje, ki delujejo v Afriki, naj strogo spoštujejo socialne in okoljske zaščitne določbe, ki jih je leta 2002 Svetovna banka določila za dejavnosti pridobivanja surovin;
24. poziva EU, naj aktivno spodbuja preglednost ne le pri pobiranju prihodkov, ampak tudi pri porabi prihodkov iz naravnih virov, tako da podpre pobude za večjo preglednost nad proračunom v afriških državah; poziva EU, naj pri vseh donatorjih spodbuja "odgovorno posojilno politiko", ki bi od držav prejemnic, bogatih z naravnimi viri in ki so bile v preteklosti znane po slabem upravljanju in korupciji, zahtevala, da sprejmejo konkretne ukrepe za večjo preglednost upravljanja prihodkov kot pogoj za prejemanje nehumanitarne pomoči; poziva EU, naj dosledneje uporablja člena 96 in 97 Sporazuma iz Cotonouja tudi v odnosu do držav, ki so bogate z naravnimi viri, ter obenem vzpostavi dialog s Kitajsko in drugimi donatoricami, da bi se na podlagi usklajenega delovanja izboljšala učinkovitost ustreznih ukrepov; poudarja, da bi morala biti Evropska unija s svojimi razvojnimi programi in projekti vzor preglednosti in dobrega upravljanja;
25. odločno poziva EU, naj zagovarja strožji mednarodni nadzor nezakonite sečnje in trgovanja s slonovino; poziva Evropsko unijo, naj zagovarja načela iz akcijskega načrta EU za uveljavljanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov ter spodbudi Kitajsko, da pri uvažanju lesa iz Afrike sprejme podobna načela in tako zaustavi nezakonito trgovanje z lesom ter spodbuja trajnostno upravljanje gozdov; poziva Komisijo, naj predstavi prve predloge za prepoved nezakonito pridobljenega lesa in uvoza lesnih izdelkov v EU, da bi Kitajsko odvrnila od uporabe nezakonito pridobljenega afriškega lesa za izdelavo pohištva za izvoz; spodbuja Komisijo, naj razširi svoja pogajanja o

prostovoljnih sporazumih o partnerstvu s tretjimi državami; poziva Evropsko unijo, naj podpre krepitev podobnih pobud, na primer afriških in azijskih pobud za izvajanje zakonodaje in upravljanje na področju gozdov;

26. poziva EU, naj se zavzema za to, da bi se pri sklepanju mednarodnih konvencij o ekstrakciji oz. odkrivanju energetskih naravnih virov upoštevala preglednost nad ureditvijo izdajanja dovoljenj in nad pogodbenimi pogoji, ki določajo finančne prihodke vlad, ter da se vključi klavzula o vlaganju določenega odstotka dobička v razvoj lokalnih skupnosti;
27. poziva EU in Kitajsko, naj sprejmeta usklajene ukrepe za odpravo nezakonitega trgovanja z naravnimi viri z oblikovanjem skupne definicije "konfliktnih virov" in imenovanjem mednarodne skupine strokovnjakov za razvoj večstranskih pristopov do reševanja tega vprašanja;
28. poziva EU in Kitajsko, naj več vlagata v obnovljive vire energije in tako obravnavata vprašanje uničevanja okolja in podnebnih sprememb ter poiščeta način, kako bi preprečili spore, povezane s pomanjkanjem virov, na primer nafte;

Trgovina, vlaganje in infrastruktura

29. poudarja, da je diverzifikacija trgovine na splošno odločilna za vzpostavitev zanesljive gospodarske rasti v vseh afriških državah; poudarja dejstvo, da kitajski izvoz izdelkov v Afriko ne bi smel ovirati razvoja afriških panog ali uničiti njihove konkurenčnosti;
30. poziva EU in apelira na Kitajsko, naj Afriki omogočita izhod iz "pasti surovin" in spodbujata njeno preoblikovanje iz regije, ki izvažata surovine, v regijo, ki jih predeluje in ki razvija storitve; zato odločno poziva EU, naj spodbudi vse vpletene akterje, in sicer države članice ter nove države donatorice, kot je Kitajska, da razvejajo trgovino in naložbe, Afričanom prenesejo tehnologijo, krepijo mednarodna pravila pravične trgovine, afriškim proizvodom povečajo dostop do svetovnega trga, znižajo tarife za predelane proizvode iz Afrike, spodbujajo razvoj zasebnega sektorja in njegovega dostopa do financiranja, podpirajo trgovino, spodbujajo regionalno integracijo v Afriki in olajšajo tokove nakazil osebam s stalnim prebivališčem v Afriki;
31. poziva EU, naj okrepi svoj gospodarski vpliv na razvoj Afrike, tako da reformira svojo Skupno kmetijsko politiko in afriškim proizvodom olajša dostop na trg EU; poziva EU in apelira na Kitajsko, naj pri reformah svoje kmetijske politike bolj upoštevat razvojne možnosti afriškega kmetijskega sektorja, olajšata uvoz kmetijskih proizvodov iz Afrike in pri izvozu kmetijskih proizvodov strogo pazita, da ne bi ogrozili razvoja kmetijske proizvodnje v Afriki, ki zagotavlja varno preskrbo s hrano in zaposlitev;
32. poziva EU in apelira na Kitajsko, naj se odločneje zavzameta za pravično svetovno trgovino, da bi dosegli skladnost trgovinske in razvojne politike, vidno povečali delež dobička, ki ga iz svetovne trgovine prejmejo proizvajalci in delavci, izboljšali dostop afriških izdelkov na svetovna tržišča ter znižali uvozne davke za končne izdelke iz Afrike; apelira na kitajsko vlado in EU, naj izdelata izvozno strategijo, ki ne bo ovirala ekološko in družbeno trajnostne proizvodnje dobrin v Afriki;
33. Kitajsko pa poziva, naj pri dodeljevanju kreditov upošteva dogodke, ki so v številnih državah v razvoju povzročili dolžniško krizo, da se ne bi ponovile prejšnje napake posojilodajalcev;

34. pozdravlja ukrep, ki ga je Kitajska sprejela s ciljem izboljšanja socialne zakonodaje in pravic delavcev s 1. januarjem 2008 zaradi pritiska Svetovne trgovinske organizacije in mednarodnega javnega mnenja ter poudarja, da bi bolj zavezujoči socialni zakoni na Kitajskem pozitivno vplivali na delovanje Kitajske v Afriki;
35. poudarja, da je za Afriko pomembno, da razvije svojo strategijo za Kitajsko; ugotavlja, da je to zelo pomembno za okrepitev vzajemne narave trgovinskih odnosov med Kitajsko in Afriko; poudarja, da mora biti ta strategija osredotočena na večje sodelovanje afriških delavcev pri kitajskih projektih v Afriki, večjo pripravljenost Kitajske za prenos tehnologije in boljši dostop do kitajskih trgov za tipično afriško izvozno blago, kot so kava, kakav in usnjeni izdelki;
36. priporoča, da Komisija v okviru sedanjih pogajanj s Kitajsko vztraja, da se v sporazum o partnerstvu in sodelovanju vključi novo poglavje, posvečeno trgovini, da se zavezujoče opredelijo temeljni delovni standardi Mednarodne organizacije dela, družbena in okoljska odgovornost gospodarskih družb, določbe proti okoljskemu in socialnemu dampingu, priporočila Mednarodne organizacije dela za dostojno delo in spoštovanje zahtev, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov o človekovih pravicah;
37. poudarja pomen zaposlovanja lokalne delovne sile pod pravičnimi finančnimi pogoji pri vlaganju v infrastrukturo in nove proizvodne obrate; poziva k večjem zavzemanju za usposabljanje zaposlenih z dodeljevanjem štipendij in omogočanjem krožne migracije; poziva tudi k sprejetju ukrepov za večjo vključitev deloma visokokvalificirane afriške diaspore v ta proces in olajšanje denarnih nakazil v tujini živečih Afričanov v Afriko;
38. razume izredno pozitivno vlogo informacijske in komunikacijske tehnologije na splošno pri podpiranju rasti, konkurenčnosti in ustvarjanju delovnih mest; priporoča, naj Komisija uskladi obstoječe afriške in evropske programe in se močneje osredotoči na razvijanje zmogljivosti informacijske in komunikacijske tehnologije za MSP prek javno-zasebnih partnerstev, da se zagotovi vzpostavljanje institucij in politik na tak način, da bodo olajšale naložbe, inovacije in prenos tehnologije;
39. poziva EU in Kitajsko, naj podpreta AU in NEPAD pri izvajanju presoje vpliva na okolje in ocenjevanju potencialne rasti v korist revnih kot rezultata tujih naložbenih projektov v Afriki, zlasti na področju energetike in infrastrukture; obenem naj ju podpreta pri oblikovanju bolj preglednega sistema dodeljevanja pogodb in javne porabe; opozarja na pomen dolgoročnega načrtovanja javne porabe afriških držav, in sicer dobička, ki so ga zabeležile ob nedavnem dvigu cen surovin, prihodkov iz raziskovanja na energetskem področju in tujih naložbenih tokov in s tem v mislih poziva EU in Kitajsko, naj pomoč usmerita v razvoj ustreznih upravnih sposobnosti;
40. poziva EU, naj sodeluje pri skupnih projektih s Kitajsko v Afriki, in sicer na področju energetskega raziskovanja, prometa in infrastrukture, ter skupaj z AU in NEPAD pripravi sveženj pravil o sodelovanju in naložbah;
41. poziva EU in Kitajsko, naj vlagata v usposabljanje in izobraževanje v Afriki, saj je kvalificirana delovna sila osnova za doseganje samostojnejšega razvoja;
42. poziva EU, naj nadgradi sedanji poslovni forum EU-Afrika in razvije usklajen akcijski načrt, s katerim bi spodbudili in razširili evropske naložbe v Afriki;

43. ugotavlja, da so evropske gospodarske naložbe v Afriki v podrejenem konkurenčnem položaju zaradi odkritega ali prikrita subvencioniranja kitajskih projektov in ponudb kitajske vlade (ali podjetij, ki so v celoti v državni lasti), večjih stroškov, ki so posledica socialnih in gospodarskih standardov, ki pa ne veljajo za kitajske konkurente, zaradi vezane kitajske pomoči, ki preprečuje evropskim podjetjem, da bi se pridružila projektom, financiranim iz kitajske pomoči, in zaradi omejenega dostopa evropskih podjetij do instrumentov za pokrivanje finančnega in naložbenega tveganja;

Okolje

44. ugotavlja, da ima prisotnost Kitajske v Afriki okoljske posledice; odločno poziva Kitajsko, naj odgovorno ravna z okoljem, tako na Kitajskem kot v Afriki;
45. poziva EU, naj spodbuja kitajske agencije za izvozna posojila, vključno z banko Exim, da izvedejo celovito okoljsko presojo za infrastrukturne projekte v Afriki, npr. jezove, ceste in rudnike;
46. pozdravlja pobudo Komisije za oblikovanje Globalnega zavezništva o podnebnih spremembah z najmanj razvitimi državami in majhnimi otoškimi državami v razvoju, ki bo še posebej okrepilo sodelovanje na področju prilagajanja podnebnim spremembam; poziva EU, naj Kitajsko povabi k sodelovanju na najpomembnejših področjih delovnega načrta zavezništva, na primer k dialogu za zmanjševanje tveganja nesreč in razvoj ukrepov ocen podnebja, ki sta ključna pri sodelovanju, če upoštevamo vlogo Kitajske kot pomembne donatorice in vlagateljice v Afriki, ki pogosto vlaga v obsežne infrastrukturne projekte, izpostavljene podnebnim spremembam;
47. poziva tudi k povečanju finančnih sredstev za prilagajanje podnebnim spremembam v skladu s sistemom, po katerem je obveznost prispevka odvisna od količine emisij v preteklosti ter gospodarske zmogljivosti in kjer se sredstva ne preusmerjajo iz obstoječe proračunske pomoči; v zvezi s tem odločno poziva Evropsko unijo, naj zagovarja povečanje usklajenih in dopolnjujočih se mednarodnih ukrepov pri zagotavljanju finančnih sredstev in naložb, s katerimi bi podprli ukrepe ublažitve in prilagajanja v Afriki, in sicer v obliki izboljšane dostopa do ustreznih, bolj predvidljivih in trajnih finančnih sredstev, finančne in tehnične podpore za izgradnjo zmogljivosti pri oceni stroškov adaptacije, ki bi pripomogla k določitvi njenih finančnih potreb, in ukrepov pri zagotavljanju novih in dodatnih sredstev, vključno z uradnim in ugodnim mehanizmom financiranja; odločno poziva, naj bodo finančna sredstva dostopna brez večjih birokratskih zapletov; vztraja, da mora biti vzpostavljen učinkovit nadzor nad rezultati;
48. poziva EU, naj se vključi v večstranske pogovore z državami članicami AU in Kitajsko ter civilno družbo o grožnjah, ki jih na globalni ravni predstavljajo poslabšanje okolja in podnebne spremembe, obenem pa naj pospeši uresničevanje zavez akcijskega načrta z Balijskega, podpisanega na 13. zasedanju konference pogodbenic na Baliju dne 15. decembra 2007 za okvir za obdobje po letu 2012;
49. poziva EU, naj prevzame vodilno vlogo pri prizadevanjih za ublažitev podnebnih sprememb in začne s hitrim programom, ki bi poleg že obstoječih proračunskih vrstic za pomoč zagotavljal obsežno finančno podporo, za razvoj in postavitve tehnologij zelene energije v rastočih gospodarstvih in državah v razvoju ter priznati različne potrebe obeh; še posebej poziva EU, naj zagotovi finančna sredstva, s katerimi bi zagotovili prenos poceni zelenih tehnologij v afriške države; ugotavlja, da je povečanje financiranja za prenos

tehnologije pomemben korak k doseganju sporazuma o okviru za globalne podnebne spremembe po letu 2012 do leta 2009;

50. odločno poziva EU in Kitajsko, naj v skladu z akcijskim načrtom z Balijskega sporazuma, da bodo projekti v Afriki, zlasti kar zadeva energetska raziskovanja, okoljsko trajnostni in v skladu z akcijskim načrtom z Balijskega sporazuma;
51. ugotavlja, da trgovanje in potrošništvo v zahodnih državah nosi del odgovornosti za povečevanje kitajskega povpraševanja po naravnih virih v Afriki in povečanje deleža emisij CO₂ v državah v razvoju, kar je rezultat "zunanjega izvajanja" industrijskih onesnaževalcev; poziva EU, naj v okviru načrta za tristransko sodelovanje s Kitajsko in Afriko obravnava vprašanje pravičnosti, kar zadeva trgovanje in podnebje; poziva EU, naj okrepi tudi ukrepe, ki spodbujajo družbeno in okoljsko odgovorno potrošništvo (vključno z označevanjem izdelkov, ki prikazuje okoljski vpliv v celotnem življenjskem krogu izdelka, od izkoriščanja naravnih virov, do proizvodnje in prevoza);
52. odločno poziva EU, naj zagovarja boljše mednarodno sodelovanje, zlasti s Kitajsko, ki bo pripomoglo k nujnem izvajanju ukrepov za prilagajanje, in sicer kar zadeva ocene ranljivosti, določanje prednostnih aktivnosti, ocene potreb po finančnih sredstvih, usposabljanje in strategije odziva, vključevanje ukrepov prilagajanja pri sektorskem in nacionalnem načrtovanju, posebne projekte in programe, načine, s katerimi bi spodbudili izvajanje ukrepov prilagajanja in druge načine, s katerimi bi omogočili razvoj, neodvisen od podnebnih sprememb; ob tem naj upošteva nujne in takojšnje potrebe držav v razvoju, občutljive na neželene učinke podnebnih sprememb, kot na primer na potrebe afriških držav, ki jih še posebno prizadenejo suše, dezertifikacija in poplave;
53. poziva EU, naj okrepi dialog z Afriko in Kitajsko ter razvije skupne pristope, s katerimi se bodo spoprijeli z okoljskimi težavami, kot so krčenje gozdov, dezertifikacija in fragmentacija, upad ali izguba biološke raznovrstnosti, rodovitnost zemlje, ter onesnaževanje vode in zraka; poziva EU, naj spodbuja energetska učinkovitost, zelene tehnologije, obvladovanje tveganja in zmogljivosti zgodnjega opozarjanja ter odgovorno industrializacijo in potrošnjo;

Dobro upravljanje in človekove pravice

54. odločno poziva kitajske oblasti, naj v svojih odnosih z Afriko spoštujejo načela demokracije, dobrega upravljanja in človekovih pravic;
55. poziva EU, naj v odnosih do tistih afriških držav, ki ovirajo demokracijo ter kršijo človekove pravice, ravna v skladu s svojimi vrednotami, načeli in zavezami Sporazuma iz Cotonouja ter jim odreče nadzor nad pomočjo, proračunsko podporo ali naložbami; poziva EU, naj poskrbi, da se v takšnih primerih humanitarna in druge vrste pomoči zagotovijo v sodelovanju z lokalnimi organizacijami civilne družbe, ki naj jim obenem pomagata izboljšati njihove zmogljivosti; naproša EU, da vse ostale večje države donatorice, na primer Kitajsko, ki so zavezane mednarodnim konvencijam, sporazumom in instrumentom ZN o človekovih pravicah, pozove, naj ravnajo enako;
56. poudarja, da ne glede na pomen načel suverenosti, lastništva in usklajevanja kitajske "brezpogojne" naložbe v afriških državah, v katerih vladajo zatiralski režimi, prispevajo k nadaljnjemu kršenju človekovih pravic, obenem pa preprečujejo demokratični razvoj in

ovirajo priznanje pomembne vloge dobrega upravljanja, vključno s pravno državo in nadzorom korupcije; zato poudarja, da je pomembno, da EU bolj podpre vlade, institucije, akterje civilne družbe, ki spodbujajo dobro upravljanje, pravno državo ter spoštovanje človekovih pravic v Afriki, predvsem nacionalne parlamente, pluralistične strankarske sisteme, organizacije za razvoj in človekove pravice, svobodne medije, protikorupcijska telesa idr.;

57. naproša EU, naj vse države donatorice in prejemnice pomoči pozove, da spoštujejo smernice in standarde preglednosti, ki so jih določile mednarodne finančne institucije; poziva EU, naj kitajske oblasti prepriča, da nacionalne banke spodbudi k sprejetju "načel Equator" o socialnih in okoljskih standardih;
58. poziva EU, naj spodbudi Kitajsko k temu, da prostovoljno sprejme določbe Konvencije OECD o preprečevanju podkupovanja in k temu, da izvajanje le-te zagotovi ne samo na Kitajskem, ampak tudi v odnosih z afriškimi državami;
59. poziva EU, naj spodbudi države članice in Kitajsko, naj sodelujejo pri sedanji globalni pobudi, da se omogoči odvzem premoženjske koristi iz oddelka V Konvencije Združenih narodov proti korupciji, pa tudi pri skupni pobudi za izterjavo ukradenih sredstev (Stolen Asset Recovery Initiative - StAR), ki sta jo pred nedavnim dala Svetovna banka in Urad za droge in kriminal pri Združenih narodih;
60. poziva EU, naj Kitajsko spodbudi, da ratificira konvencije Mednarodne organizacije dela, ki jih še ni sprejela, in zagotovi njihovo izvajanje v državah v razvoju, kjer je Kitajska prisotna s svojimi naložbami, strokovnjaki ali delavci, zlasti v Afriki;
61. poziva EU, naj spodbuja razvoj mednarodnega in pravno zavezujočega kodeksa o dobrem upravljanju, varnih in pravičnih delovnih pogojih, družbeni odgovornosti gospodarskih družb in praksah varstva okolja, pa tudi razvoj odgovornosti podjetij;

Mir in varnost

62. poziva EU, naj kodeks ravnanja o izvozu orožja spremeni v pravno zavezujoč instrument;
63. poziva EU, naj spodbudi Kitajsko, da poveča preglednost nad nacionalnim režimom za nadzor izvoza orožja, in sicer tako, da zagotovi, da se o izvozu v celoti poroča Registru ZN za transferje konvencionalnega orožja, ter da izboljša svoja pravila za nadzor izvoza orožja, s katerimi bi onemogočila prenos orožja v države in regije, predvsem v Afriko, kjer se mednarodno humanitarno pravo in pravo človekovih pravic sistematično krši;
64. poziva EU, naj v odnosih do Kitajske vztraja pri embargu na orožje, dokler bo Kitajska z orožjem oskrbovala oborožene sile in skupine v državah - med njimi jih je veliko v Afriki, ki sprožajo in so krive za nadaljevanje sporov ter grobo kršijo človekove pravice;
65. poziva EU in Kitajsko, naj razdreta dogovore o trgovini z orožjem s tistimi vladami, ki so odgovorne za kršenje človekovih pravic, so vpletene v spopade ali so na robu vojne, na primer vlada Kenije, Zimbabveja, Sudana, Čada, Demokratične republike Kongo, Etiopije, Eritreje in Somalije; poziva EU in Kitajsko, naj zaustavita, preprečita ali prepovesta promet z orožjem tistim oboroženim nedržavnim akterjem, ki ogrožajo človekove pravice, politično stabilnost in trajnostni razvoj afriške celine;
66. poziva EU, naj se še dalje zavzema za mednarodni, pravno zavezujoč sporazum o trgovini

z orožjem za vse vrste konvencionalnega orožja, o katerem bi se pogajali na ravni ZN;

67. poziva EU in Kitajsko, naj podpreta afriške pobude, na primer enote v pripravljenosti in uporabo regionalnih organizacij, ki bi imele pomembno vlogo pri zagotavljanju varnosti;
68. poziva EU, naj spodbudi Kitajsko, da še dalje krepi svoje sodelovanje v mirovnih misijah ZN in AU v Afriki ter da po potrebi in v skladu z mandati ZN priskrbi vojaške enote in na ta način svoj prispevek še poveča;
69. poziva EU, naj Kitajsko spodbudi, da sodeluje pri razvoju skupnih pristopov k vprašanju varnosti ljudi, in sicer na področju konvencionalnega razoroževanja, razoroževanja, demobilizacije in ponovnega vključevanja, sledljivosti orožja, razminiranja in reforme varnostnega sektorja; odločno poziva k sodelovanju pri netradicionalnih varnostnih vprašanjih, kot so preprečevanje naravnih nesreč, vprašanje klimatskih in gospodarskih beguncev, razseljencev in migrantov, droge ter nalezljive bolezni;

o

o o

70. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, vladi Ljudske republike Kitajske in kitajskemu nacionalnemu ljudskemu kongresu, Afriški Uniji, NEPAD, vseafriškemu parlamentu in FOCAC.